

RECENSION

Annette Bening och Julianne Moore

Originaltitel The Kids Are All Right
Svensk titel The Kids Are All Right
Regi Lisa Cholodenko
Producent Gary Gilbert, Jordan Horowitz, Celine Rattray m fl
Manus Lisa Cholodenko, Stuart Blumberg
Foto Igor Jadue-Lillo
Roller Julianne Moore, Annette Bening, Mia Wasikowska, Mark Ruffalo m fl
USA 2010
Längd 1 tim 47 min
Censur tillåten från 11 år
Distributör Scanbox Entertainment Sweden AB

The Kids Are All Right

En komedi om turbulensen kring ett gift lesbiskt par som tvingas konfronteras med den spermadonator med vars hjälp nu har två snart vuxna barn ligger onekligen i tiden.

Nu blir vare sig Nic (Annette Bening), läkare, workoholic och något alcoholic, eller Jules (Julianne Moore), de kraschade projektens mästarinna med nystartad 'landskapsarkitektrörelse', särskilt entusiastiska när dottern och sonen på eget bevåg tar kontakt med anonyme välgöraren.

'Pappa' Paul (Mark Ruffalo), en charmig slarver på motorcykel som driver biodynamisk krog får genast fin kontakt med barnen. Men dessvärre också heta känslor för Jules som fått uppdraget att anlägga hans vildvuxna trädgård.

Med sitt lättsamma, nästan harmlösa anslag, några sexscener till trots, hoppas regissören Lisa Cholodenko uppenbart att attrahera en heterogen mainstreampublik. Amerikanska recensenter har betonat filmens universella budskap om äktenskapliga problem, otrohet och föräldraskap. Och visst skulle man kunna byta ut det lesbiska paret mot ett heterosexuellt. Men ändå inte.

Homosexualiteten blir en issue här. Inte minst för att de lesbiska mammorna paradoxalt nog oroar sig för att sonen är gay, för att de tittar på bögpörr eftersom alla filmer om lesbiska spelas av heterosexuella kvinnor som låtsas lesbiska, och Jules plötsligt verkar tvivla på sin homosexualitet. Att Bening och Moore är två heterosexuella filmstjärnor som också 'låtsas' blir lite svårt att förbise.

Men samtidigt finns definitivt en stor potential till identifikation för många. Både traditionella och regnbågsfamiljers oförmåga att kommunicera, äktenskap på tomgång eller smärtan när barnen börjar bli självständiga. Och stundtals griper det tag. Som när Bening sjunger Joni Mitchells Blue vid middagsbordet, eller när hon en stund senare börjar inse att hon är bedragen. En blandning av vakuum och gastkramning som kändes i publiken.

För övrigt är det i de mörka stråken filmen övertygar mest. Men nu är det en sympatisk underhållningsfilm som på det stora hela vill verka mer frisinnad och utmanande än den egentligen är. Det är amerikanska medelklassvärderingar LA style som omfamnas vilket ger den möjlighet till kommersiell framgång.

The Kids are All Right försöker greppa om allt för många personers känslor och problem samtidigt. Och medan de vuxna krisar i äktenskap, sexuell identitet och åldersnoja glöms upprinnelsen till själva berättelsen bort. Barnets frågor om ursprung och identitet. Are the kids verkligen all right?

Louise Lagerström